

økonomiske Ting. Om Nationaløkonomien som Videnskab har jeg som Lægmand ikke Spor af Begreb, men som praktisk Mand tror jeg nok at kunne tillade mig at have en Mening om, hvad der er Nationaløkonomi i det daglige Liv og for Landmændene. Jeg maa da sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem ser paa Tingene, er lidt ubegribelig for os praktiske Folk. Naar Talen er om uproduktive Anvendelser af Statens Midler paa Militærvæsenets Omraade f. Eks., betænker det ærede Medlem sig ikke paa at anbefale, at vi skulle øse Millioner ud paa Millioner (Scharling: Nej) Jo, da er det ærede Medlem Ordfører for det mest vidtgaende Parti paa dette Omraade. Se vi saa hen til Embedsmændenes Lønninger, er det ærede Medlem den mest ivrige og lidenskabelige Forvarer af Bevillinger, der angaa selv de mindste Smaasummer. Da vi for nogle Aar tilbage havde Striden i Folketinget, om vi skulde gaa til at give Dyrtidstillæg til Embedslønninger op til 4400 Kr. og man fra Flertallets Side var villig til at give Lønningstillæg op til 2500 Kr., hed det sig fra det ærede Medlem, at det var ikke disse Folk, der trængte mest, det var Embedsmændene paa over 2500 Kroner, der navnlig trængte haardt. For nogle Aar tilbage vide vi jo, hvorledes det ærede Medlem optraadte som ivrig Forvarer af, at Professorerne ved Kjøbenhavns Universitet ogsaa fik Lønningstillæg. Jeg vil minde det ærede Medlem om en Udtalelse, der faldt i dette Møde fra den ærede Finansminister, som jo er hans høje Chef. Han udtalte, at han vilde indrømme, at Forholdene vare daarlige for Landmændene, og at de i de sidste Aar have faaet de laveste Priser, som man har kendt i mange Aar. Forholdene i Landbruget ere altsaa, endog efter den ærede Konsejlspræsident's Mening, saa daarlige, at de ikke have været daarligrere i mange Aar. Nu vil det ærede Medlem kunne forstaa, at det er ikke let for os almindelige Landmænd, som have gjort den samme Erfaring i vort daglige Liv, at begribe, at det ærede Medlem, naar der er Tale om store Lønninger og Lønningstillæg, om Pensioner og Pensionstillæg til Folk i tredje og fjerde Led, havde jeg nær sagt, Folk, som have været Embedsmænd, deres

Forældre og Bedsteforældre, optræder som den ivrigste Forvarer for alt saadant noget. Og derfor siger jeg, at det er med en mærkelig Henrykkelse, jeg hører det ærede Medlem docere Nationaløkonomi. Jeg vil tilstaa, at jeg forstaaer ikke et Mul deraf, det være sagt ganske aabent til det ærede Medlem. Hvad nu særligt Vædringsforslaget Nr. 5 angaar, skal jeg sige, at jeg er fuldstændig tilfreds med den Motivering, som den ærede Ordfører har givet deraf. Det skulde da være, at jeg kunde mene, at vi nok burde have været med til at indrømme, at Banken maatte faa dem til en større Rente end $1\frac{1}{2}$ pCt., men ellers kan jeg ikke sige andet, end at jeg er i højeste Grad tilfreds med Motiveringen. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds siger til os Landmænd, at det er netop paa den Maade vi skulle hjælpes, at det er saaledes, der kan hjælpes paa det danske Landbrug, maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse derimod. Jeg vil bede ham, som er nationaløkonomisk Professor, oplyse os, navnlig da det er om den Side af Sagen, der maa interessere ham, der har med Statistisk at gøre, om, hvor mange Sparekasser der er her i Danmark, der give 4 pCt., naar der stikkes Penge i dem. Der er ikke mange, og jeg synes, at Erfaringen over i Sjælland endogaa for nogle af de største Bedkommende har vist, at de have maattet gaa ned under 4 pCt., fordi de havde for mange Penge i Kassen. Det er en bekendt Sag og en Erfaringsjag for mig, at der i alt Fald i den Egn, hvor jeg er fra, er der flere store Sparekasser, der i højeste Grad have været glade ved alle de Mindelsforetagender, der ere blevne oprettede, thi til dem have de kunnet udlane en hel Del Penge og have kunnet faa en nogenlunde rimelig Rente for dem. Thi ellers havde de ikke kunnet blive ved de 4 pCt., naar de i det hele taget skulde blide Pengene kvit. Nu er Forholdet det — det tror jeg at turde sige uden at sige for meget — at er der en Mand, der kan staa 2 gode solide Rationister, saa er der ikke det mindste i Vejen for, at han kan faa Penge til 5 pCt. (Stemmer: $4\frac{1}{2}$ pCt.). Nej, mine Herrer, til 5 pCt., naar det er Rationistkøkken; jeg vil ikke sige mere, end jeg er i Stand til at forsvare. Der er Sparekasser der ligg-